

סמל לוי עומר

8115723

בן נועם ז"ל ואפרת

נולד ב- כ"ט בשבט התשנ"ו 18.2.1996

התגייס לצה"ל ב- 16.11.2014

שרת ביחידת "ברק" (12)

נפל ב- ו' בחשוון תשע"ו 18.10.2015

בעת שירותו הצבאי.

עומרי לוי,

בן אפרת ונועם ז"ל. נולד ב- כ"ט בשבט התשנ"ו, 18.2.1996 בשדי חמד.

עומרי למד בבית ספר התיכון יركון והדריך בתנועת הנוער במושב.

בתאריך 16.11.2014, התגיים עומרי לחטיבת גולני לגדר "ברק" (12) כלוחם. עומרי היה נחוש והתעקש לשרת בחטיבת גולני, הרzon התחזק בעקב אחריו "צוק איתן", כשהגדוד איבד המון חיילים. אמר לאימו: "אני לא מורעל ולא מת על הצבא כמו אבא, لكن גם לא אהיה קצין, אבל אם אני צריך לשרת שלוש שנים, אז רק בקרבי וرك בגולני".

עומרי היה מאוד קשור לחברים שלו מהצבאה ולא הפסיק לדבר על ההוויל בגדר. עומרי היה ילד מופנס וכשהוא הגיע לצבא קיבל קצר שוק תרבותי, אבל בתוך זמן קצר הוא יצר קשרים נהדרים. תמיד היה ראשון לכל משימה. כשהתחיל קורס מז"צ לא היה לו קל אך היה לו מטרה והוא השיג אותה. הנחישות שלו והגמ הוכחות והשמיר על הכללים מאוד אפיינו גם את אביו נועם ז"ל.

בשנת 2012, איבד עומרי את אביו נועם ז"ל מודם לב. עומרי היה מאוד אליו ביחס יצאו לטירות וצפו במשחקי צדורגל וכדורסל. הוא העירץ את אביו וראה בו דמות לחיקוי במשך שנים ארוכות. עומרי הבטיח לאביו שלמרות המגבילות הרפואיות הוא יילך רק לחיל קרב.

ביום ו' בחשוון תשע"ו, 18.10.2015, יצא עומרי לבדוקות רפואיות באזורי הצפון ובשעות הערב עשה את דרכו חזרה לבסיס שבו הוא מוצב בסמוך לרצועת עזה. בהגיעו לתחנה המרכזית בbara שבע רצח עומרி ע"י מחבל. המחבר חטף את נשקו של עומרי ופתח באש לעבר העוברים והשבים. המחבר חוסל.

חברו למחילה רן שטרית מספר: "במשך שבועות חודשים הוא ישן מעלי. מהיומ אין לי את מי להעיר בובוקר. זה היה התפקיד שלי להעיר אותו. תמיד היה לו קשה לקום והייתי משகשך לו את המיטה. אני מרגיש את העובדה שהוא אינו בכל מקום. כבר לא ניתן אחד לשני "כאות" של בוקר טוב, כבר לא אוכל להציג לו לסדר את הארון המבולגן שלו, כבר לא אחבק אותו ואצחק אותו".

מפקח הפלוגה סרן תומר גרינברג סיפר: "עומרי הוא התלמידות המשפט 'מים שקטים חודרים עמוק', בשגרה הוא היה בן אדם שקט ומופנס. הגדולה שלו הייתה מתפרצת ברגעים הקשיים במסלול. בשבע המלחמה ובשתח הוא תמיד הסכים לחתת את החפצים הבודדים שאף אחד לא התנדב לשאת, תמיד היה לו משחו בלבד על הגב. הוא החבר שאתה רוצה שהוא יהיה לידך בשדה הקרב".

עומרי נטמן בבית העלמי שדי חמד לצד אביו ז"ל. הותיר אחיו את אמו אפרת ושני אחים תאומים: יובל ורועי.

"יהי זכרו ברוך".

גדוד "ברק" (12)

גדוד 12 הוקם בירח' עם החטיבה כולה. תרומתו במלחמות העצמאיות, במסגרת תוכנית ד' לוחמי גדוד ברק השתלטו על עמק הירדן (צמ"ה, קיבוץ גשר) וכן סג'רה ומורדות הר התבור.

בשבוע הראשון לאחר הכרזת המדינה ניהלה החטיבה ועימה גדוד 12 את הקרבות הקשים ביותר שידעה החטיבה מעודה נגד האויב הסורי. לוחמי הגודוד ניהלו קרבות קשים לבליימת צבא קואקס'י. זו הייתה מערכת קשה ומלאת אבדות. בלילה בין ה-9 ל-10 ב-1948 כבשו כוחות ברק את כפר סבת (שדה אילו כ"ט) אך נאלצו לנוטש אותה בשל התקפות קשות של צבא ההצלה של קואקס'י. במבצע "קדש" נטלו גדוד 12 חלק במבצע "הר געש" - פועלות תגמול גדולות נגד המצריים באזור הסבחה ואדי סירן בנובמבר 1955. מבצע זה כבשו גם את ואדי סירן. הגודוד כבש גם את מוצב 29 במהלך ייבוש צומת רפיח ונשלח לכיבוש מוצב 27 שנכבש ללא קרב. במבצע זה איבד הגודוד 3 חיילים ונפצעו 48 חיילים.

במלחמות ששת הימים השתתף גדוד ברק באחד הקרבות היידועים ביותר - כיבוש תל פאחבר. הקרב לא התנהל כמו תוכנן ומפקדי הכוח נאלצו לשנות את תוכנית הקרב. כיבוש תל פאחבר היה קרב קשה ועקב מדם שבמהלכו נהרגו ונפצעו כמעט כל קודקודי הכוח הלוחם. הקרב הוכרע בסופו של דבר בזכות אומץ ליבם והדבקות במשימה של מפקדי המשנה - סמלים, מכ"ים ולוחמים פשוטים. שניים מהם הם טוראי דוד שירזי וטוראי אפרים יצחקין אשר קיבל צל"ש מהרמטכ"ל על אומץ ליבם במערכה על תל פאחבר.

בתקופה מלחמת לבנון הילוי גולני וכן גדוד 12 השתתפו בתהליך הפינוי של צה"ל מדרום לבנון.

בליל ה-8 בדצמבר 1988 השתתף גדוד ברק במבצע כחול וחום. היה זה מבצע משולב בעומק שטח לבנון שבו נטלו חלק כוח של גדוד 12 שבראשם המג"ד אמיר מיל-טל וכוח של שיטית 13. מטרת המבצע הייתה היסול בסיסי מחלבים בעומק דרום לבנון. כוחו של אмир מיל-טל מגודוד 12 נתקל במחבלים, אמיר נפצע תחילה ומאותר יותר נפטר מפצעיו. נפילתו של אмир גרמה לנזוק קשור בין הכוחות ובסיום המבצע היה צורך בחילוץ כוח שנשאר בשטח וסופה של דבר הגיע בכתחה לשטח ישראל. מאז ועד היום עוסק הגדוד בפעולות שוטפת (למעט אימונים), ביהודה ושומרון, אוזור חבל עזה ובהגנה על יישובי הצפון.

"ברוק ברק ותפיעם שלח חץיך ותְּהִמָּם"

עומרי עם משפחתו

עומרי עם אימו אפרת, ואחים: יובל ורועי

משפחה לוי בהרכב מלא.
מימין: האם אפרת, אחיו רועי ויובל, עומרי והאב נועם

הילד מס' לאתה ל

בא"ח 1 בסיס אימוני חטיבתי בו שירות

כניסה לבא"ח 1

מגוריו היבאות

מסדר

מגוריו החילילים

אימוני שלב א-ב

חטיבת גולני

אימונים

מסדר קבלת כומתה

מהלך שירותו הצבאי

מהלך שירותו הצבאי

מלחמה ברחובות

בסיומו של חודש 9.2015 התחיל גל טrror במדינת ישראל. בעקבות התחומות בהר הבית, במסגד אל-אקצא התרחשו פיגועי דקירה, יידויי אבניים אל עבר אנשי ביטחון, חיילים ואזרחים. מוחליים חמושים יצאו לרחובות במטרה לפגוע ביודים, ואף כינו את התקפה כאינטיפאדה שלישית. ב-2015.10.18 יצא עומרி לבדוקות רפואיות באזורי הצפון ובשעות הערב עשה את דרכו חוזרת לבסיס שבו הוא מוצב סמוך לרצועת עזה. בהגיעו לתחנה המרכזית בbara שבע נרצח עומרי עיי'י מוחלי. המוחל חטף את נישקו של עומרי ופתח באש לעבר העוברים והשבים. המוחל חוסל.

תחנה מרכזית באר שבע

הפגיעה בתחנה המרכזית באר שבע

- מחבל חמוש באקדח ובסכין הצליח להכנס לתחנה המרכזית **באראר שבע**, המחבר יורה בחיל ורצח אותו
- לאחר מכן, המחבר חטף את נשקו של החיל, יורה ופצע עשרה נספים
- עופרי אוטובוס נסו על נפשם, בהם אזרח זור שזווה בטעות כמחבל
- קב"ט התחנה יורה באורך חזיה ופגעה בו. ההמון ביצע בולינץ' באמצעות חפצים ובעיטות
- המחבר ברוח אל מחוץ לתחנה ושם חוסל

הנרצח בפגיעה באראר שבע: סמל עומריו לוי

הפגיעה הקשה בתחנה המרכזית גבה את חייו של סמל עומריו לוי, חייל צה"ל מהיישוב שדי חמד ליד כפר סבא, שהותיר אחריו אם ושני אחיהם. הוזעקה נסירה למשפחתו. חבר של המשפחה: "הוא הפך את כל העולם כדי להתגיים לגולני ולהיות קרוביו".

– טרמינל באראר שבע

דרך האחרונה של עומר זיל

חלקות הקבר של האב והבן, עומרី נקבר לצד אביו גועם

אר אחד לא
צרי לשוב
דברים כאלה
פעםיים.
גם לטרגדיות
יש גבול"

קטעי עיתורנות

אבי מרגישה כאילו מלאך המוות רודף אחרינו

"לאבד בעל זה נורא
ואיום. שבר בבד. אבל
לאבד יلد זו מכבה
מתהחת לחגורה. זו
קריעת. אחרי שנوعם
נפטר חשבתי שנתתי
מספיק. שהילדים
נתנו מספיק. עברנו
שלוש שנים אiomות,
רק לאחרונה התחלנו
להרים את הראש,
ופתאות המכבה הזאת.
אני מרגישה באילו
מלאך המוות רודף
אחרינו. ואני שואלת,
במה עוד אפשר? אנחנו
מתנהלים בשבעה
בתחשות זו'ו"

מאז מותו הפתאומי של נועם, בעלה, לפני שלוש שנים, עשתה **אפרת לוי** כל(CC) מאץ כדי ששלושת ילדיהם יגדלו בבית שמח, למרות הכל. כשהתגיים בנה הבכור עומרி לחרבי, בעקבות אביו, לא יכולת לנשום מרוב חרדה. לפני ששבועיים התממש פחדה הנורא ביותר: סמל עומרי לוי נרצח בפיגוע הירי בתחנה המרכזית בbeer-sheva. עבשו אפרת מבינה שהיא שוכן צריכה לחזור לחיות ולהיזון למען זוג התאומים שנותר, אבל יודעת על בשורה ש"זמן לא מרפא את הפצעים והגעגועים. להפוך, הוא מעצים אותם"

מתוך כתבה בע'ם, ידיעות אחרונות

נפרדים מעומרי זיל

חילום מציג

19 אוקטובר ב-21:46

עומר, תבר, אה
אני ישב וחושב מה לכטוב עלייך ולא יודע מאיife להתחילה...
מהחוכחה שלך, מהצחוקים איתך, מהכאב והסבל שעברונו ביחס או מכל דבר שלא ושהכח
מפרק בח'ים...
הית דמות להערכה, תמיד תיהיה... מלך אחד
אכְלָא אַשְׁכֵן אֶרְךָ הַיּוֹם כְּלִילָה צָקְקִים אֶרְךָ בְּשַׁבּוּעוֹת בִּיחֵד שְׁהִיא לְכָלָם קָשָׁה הִיא
מְרַסְסָ אָתָּם, וְהַיּוֹם מִסְתְּכָלִים עַלְיָךְ וּרוֹאִים בְּנֵאָדָם אֲגָדָה.
הִיא תְּמִימָה אֶת כָּלָם מְצָחֵיק אָתָּם גְּסַפְתָּה קָשָׁה וּמְחֻזָּק אָתָּנוּ... אָמָר הָיָה כְּבָד הִיא עַזְוָז
וְאָמָר הָיָה כָּאָב הִיא מְצָחֵיק וְגַם אָמָר זֶה לְהִיא מִבָּאוֹם הִיא מִתְבָּאָס אֵיטִי בְּזַהֲדָה חָבֵר
אַמְּדִיד, אַחֲ אֲמִיתָ... אַנְחָמָם לֹא נַשְׁחַט בְּח'ים וְתִמְשֵׁר לְחַזְקָ אָתָּנוּ מִלְמָעָלָה... אַוְבָּבִים אַוְתָּה
אַחֲ וְלֹא מַשְׁכוֹן

אלן טאגה

חילום מציאות

• 15:04 ב-19 אוקטובר

ומרי לו .. השם שלך למחילה שלנו יגיד הכל .. אני עוד לא מעהל את זה שא'יבדרת' חבר , שאני מדבר עלי'יר בלשון עבר ובקושי מעהל את הדמעות והכאב אבל ח'יב' לציין אוטר כי אתה לא סתם בן אדם , תמיד חשבתי שכשמיishaנו הנהג אומרים עלי'ו שלוקים לך רק את הטובים ומשבחים את הבן אדם , היום אני יודע שכולם צודקים .. בכוונך עומרי . הייתה לו חום פיטר בטירוף היה סוחב היה מוביל את המחלקה . לא ישכח תספירה שהחאת לי אתמול שאמרתי לך עומרי מתחילה להיות לי קשה פה אני שוקל לעזוב הבטחת לי שם אני ישאר אתה תהיה איתי בהכל שתחזרה שאנחנו עוביים פה נעצור ביחס ושתאה תהיה איתי בכל מה שקרה אתה הבטחת לי שתהיה איתי בתקופה הקשה של פה , את המשע הוכמתה שלנו אתה יודע שבלייד'יר לא הי'טי מס'ים לעולם פשוט שחייב אוטי קילומטרים שבכל שקטלי לעזר ולהמשיך יותר .. אם אני ימשיך להרחב באיזה סוג של בן אדם אתה זה לא יאמר לעולם עומרי אחריו שננה שאנחנו ביחד כל יומם כל ערבנו המונע ביחס אכלנו שתיים צקנו רצם סבלם בכיינו התלוננו היום אתה כבר לא איתי עומרי אני בחיים לא ישכח אוטר השארת אצלי חותם לכל החיים אני אוהב אוטר יה' זכרך ברוך ...

עוז מואייל

חילום מציצים

19 אוקטובר ב- 11:04 · נערך

בק אטמול ב-4 בצהרים דיברנו ואמרת לי שהכל בסדר וסימת את הבדיקה שלך, היום
ב-4 בצהרים נצטרך להפוך ממך והפעם לתמיהז.

מאז שהודיעו לנו על האסון הדמויות לא מפסיקות לדת.

עמרי אני נשבע להמשיך את מה שאתה הפסkont. היה החבר הכל טוב שלו ותמיד תישאר כזה לעולם לא נשכח אותו ולעולם לא נסלח.

הפעם זה לא רק השם יקום דמרק אנחנו מבטיחים שגם אנחנו אוכב אומר אם יבר של תלמיד.

773

נפרדים מעומרי זיל

חילים מציצים

19 אוקטובר-ב-12:01 -

בוקר ראשון ביל עמרן.

בוקר ראשון ביל ליקום עם עמרן.

בוקר ראשון ביל לאכל ארוחת בוקר עם עמרן.

בוקר ראשון ביל ליחוק עם עמרן.

בוקר ראשון ביל להביא חיבוק לעמרן.

בוקר ראשון ביל להציג לעמרן.

בוקר ראשון ביל למקות את הנשך עם עמרן.

בוקר ראשון ביל לケット פחית קוליה עם עמרן.

בוקר ראשון ביל להרגיש את המתחות של עמרן.

בוקר אפל, מגעיל.

חבר יקר שלי, הici טוב של', הייתה בן אדם מדהים, ממשם, האדם הזה שיקריב הכל
שביל אחרים, תמיד יעדור, תמיד.

חבר למחלקה של', לחדר של', לחים של', אני אוהב אותו, פשוט אוהב אותו, אזכור
אותר תמיד.

כבר מתגעגע אליו, ותמיד אזכיר אותו Ach יקר של', גולנץ'יק של'.

אני אוהב אותו

Elad Barnes

חילים מציצים

20 אוקטובר-ב-20:00 -

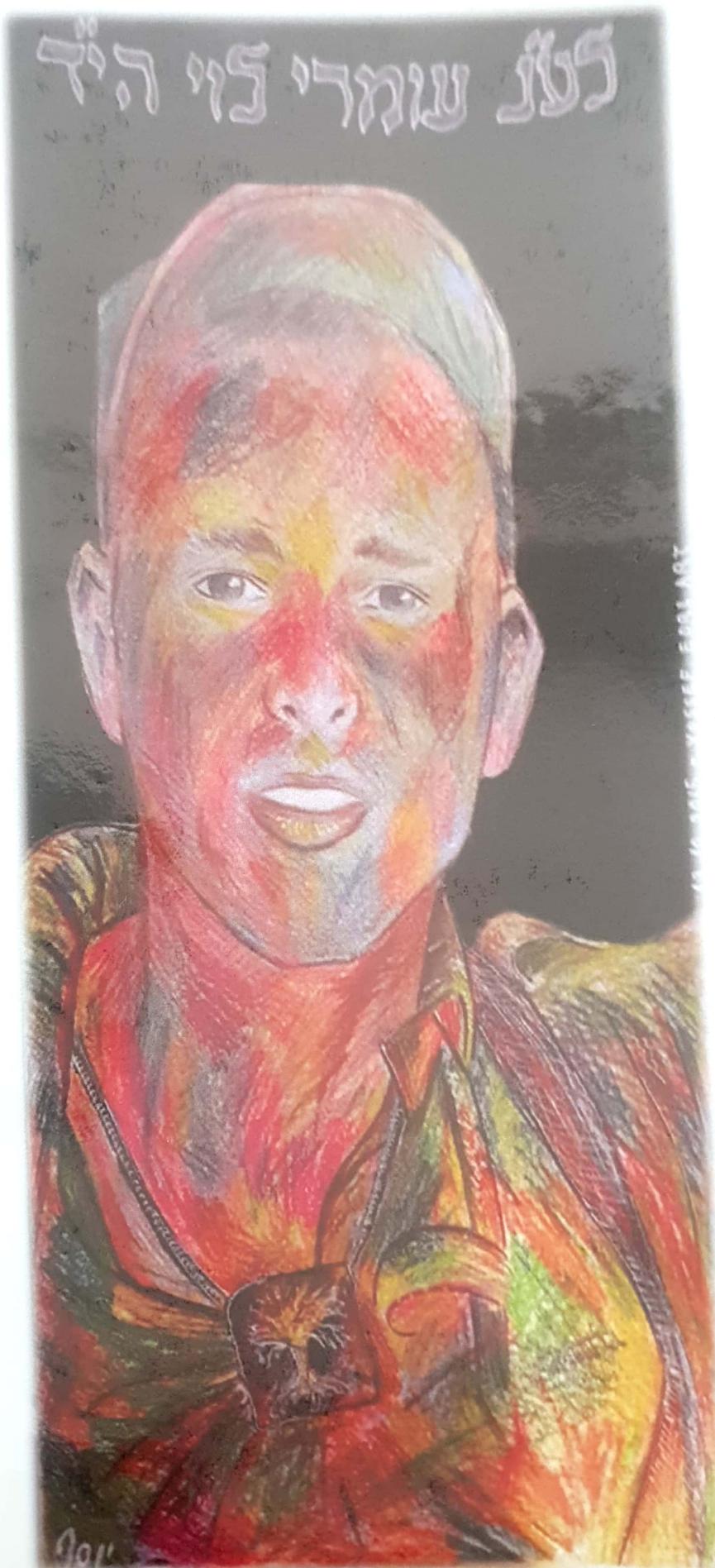
לפני יומיים נרצח החיל של', עומר לוי ז"ל. אשמה אם תפרסמו את זה בעמוד שלכם
שכולם ידעו איזה חיל מותה הוא היה.

איך אפשר לאבד חיל?! איך אפשר לאבד חיל כמו?! אני זוכר איך בשבוע מלחה
לקחת את התיק הכי כבד של מחלקת הרתקת תמיד אמרתי ופקדתי עליך להעביר את
התיק לשאר המחלקה כדי שלא יחרס לך הגב ותמיד סירבת ואמרת לי " הקשב הסמל
אני רוצה להוכיח לעצמי שאני יכול אני רוצה להוכיח לכלם שאני יכול.." והוכחת לא רק לך
אל כלם שאתה יכול כי באותו רגע חילים התבונשו לא לסתוב כי רואו אותך סוחב את
התיק הכי כבד..היית מקור השראה לכלם! נוח על משכבר בשלום עומרן.

שמור על העולם יلد ...

Refael Bagvanov

צרי לזכרו של עומר זיל

עומרי לוי ז"ל

1996-2015

אחיו של עומר זיל... ...רוצים להתגיים בעקבותיו לגלני

בשם האח

האחים התאומים של עומר זיל: "רוצים להתגיים בעקבותיו לגלני"

צחי דבוש

שנתיים קשות מאו, ורויקא זו הייתה שנה מאור טובה שביה כל אחר נבנה למקום שלו – וטהואם הגעה הבשרה שאח של מת.

ו היריתה מכח קשה. היום רועי וויבל בני 17 ומתחילה לחסוב מה יעשנו בגדבא. אביהם היה נ"פ בצעננים והරוד ס"ל במיל'. אחיהם עומר שבען, אחיו התאומים, רועי וויבל, רוצים גם הם להתגיים לגלני. כשהיו בני 12 איבחו רועי וויבל לי את אביהם שנפטר מרום לב. מאז היה עכשווי ואח הנדרל עומר, המוגר מהם בארכע שנים, מעין ומorta אב. אבל שלוש שנים לאחר

עומר זיל ז"

שנה וחצי אחוי שיאיכזו את אחיהם הגדול, סמל עיר מרי לוי זיל, שניצח בטענו בתנה החמוכית בבארא-שבען, אחיו התאומים, רועי וויבל, רוצים גם הם להתגיים לגלני. כשהיו בני 12 איבחו רועי וויבל לי את אביהם שנפטר מרום לב. מאז היה עכשווי ואח הנדרל עומר, המוגר מהם בארכע שנים, מעין ומורת אב. אבל שלוש שנים לאחר

כה, בדיק לפני שנה וצי, נרחק עמרי, בלהם גלני, בעת שהה ברכו לביסיטו בנהל ע. כנ"ז שנים היה. זהה קומת רחבה לא בצלחנו להאמין", מס' פרת ייבל, "אמתי לעצמי זו לא ביל לשירות פעםיים". ורזי מוסק: "אני וכבר את עמרי כאה טוב, במיוחד אחוי שבא נפשט, או הוא תפס את המקום של עומי היה הdagם אהנו אבא. והמות של עומי היה קשה לנו מאוד. אחוי שבא מות היו לנו

"יש לי רצון למשיך את הרוך של אח שלי", אומר רועי. "אני לא אהה קרבי, אבל אני וויבל להתגיים לגלני כדי למשיך אותו. עומר אהב את גלני, והוא היה מתי גאה בכם של גלני. אני וויבל להיות באותו מקום שהוא אהב ולהיות את הצעמי".

גם יכול וויבל להתגיים לגלני. "אני רוצה להיות חלק מגלני, להיות במקומות שעומר היה בהם. אם הוא היה כאן הוא היה אומר לי לעשות מה שהוא רוצה".

רוצים להמשיך את דרכו. האחים רועי וויבל ז'